

LO PETCHOÛ MELÈ É LO TSARÈ

PATOIS DE SAINT-NICOLAS

(PAR BRUNO DOMAINE)

[1-2] Ll'ie eun cou eun petchoù melè que se promiô to fier eun trotèn é eun adzoyèn avouè le mèinoù di veladzo. To p'eun dzô, hisse hé se son deu : « Ah, sareu fran amodo se lo melè l'usse eun tsarè ! ».

[3-4] Adòn pegràn l'a deu : « Bon, dze vo lo fée mè hi tsarè ! ». L'a prèi de lan, l'a prèi lo martelè, l'a prèi la résetta, l'a prèi lo verbequeun, l'a prèi de poueunte, aprì l'a résó, copó, é pan é boum, é pan é boum... l'a fenè pe fée fran eun dzen tsarè.

[5-6] Aprì l'a fa de ruye de bouque, l'a beutto-lèi eun dzen hercllo i tô é l'è soitó su lo tsarè. Vo pouide pensé se le gose l'ion contèn ! É lo melè euncò de pi : llu devàn é lo tsarè déeri !

[7-8] Can l'è arô lo momàn de queillè le pomme, le mèinoù l'an tchardjà le froui mée su lo tsarè. Eun dzô l'an tchardjà lo tsarè rando, to belle se lo petchoù melè le supliô : « Na pai, l'è tro pezàn ! ».

[9-10] Mi le mèinoù l'an po écoute-lò, i contréo l'an euncò djeundù tan de halle pomme que can lo melè l'è parti, lo tsarè... l'a fa crac ! Lo petchoù melè s'è beuttó a ploé : « Na... mon dzen tsarè ! ».

[11-12] Pe fortun-a pegràn passô de lé. L'a demandó : « Qui l'è que ploé ? ». Le mèinoù l'an repondu-lèi : « Ah, l'è lo petchoù melè, son tsarè s'è ro ».

[13-14] Adòn pegràn l'a depeillà lo tsarè, l'a prèi torna lo martelè, la résetta, lo verbequeun é le poueunte, é pan é boum, é pan é boum... l'a arendjà lo tsarè.

[15-16] Le petchoù melè l'î to contèn, mi l'a deu : « Mèinoù, hi cou beuttéde po peu tro de pomme su mon tsarè ! ». É le mèinoù di veladzo, tcheu contèn perquè lo petchoù melè l'a queuttó de ploé, l'an fa la ronda i tor di tsarè.